

Ludányhalászi Hírmondó

XVI. évfolyam 2. szám

2014. június

Lassan, de annál biztosabban úszunk mind mélyebbre az esztendő létfogyasztó bugyraiba. Az idő, mint villámtól megbokrosodott mén tör egyre csak előre, s a monoton mindennapi robotból fel-fel pillantva eszmélünk csak rá, újabb negyed évvel lett rövidebb életünk. Hogy a hátunk mögött hagyott hónapok mennyire is voltak hasznosak, ki-ki eldöntheti maga. Az év delén röpke pillanatra megállva eszmélhetünk hibáinkra, melyeket Boldogasszony havának zimankós kezdetétől követtünk el; erényeinkre, melyek által talán egy kicsit jobbakká váltunk. Most újra nyár van. Ugyan az idő járásának szeszélyes volta, mint kontár festő mázolja össze kontúrjait az évszakoknak, ez mégiscsak a zöldellő fák, a bágyadt nyári szellők fodrozta alkonyok, a madárdaltól hangos reggelek és hőséget árasztó napsütés időszaka. És bár mind lopják magukat egyre csak előbbre és előbbre az emberi létünk mércéjeként számon tartott másodpercek, ilyenkor mégiscsak akad egy-egy pillanat, mikor emberi mindennapjainkon felülemelkedve, rácsodálkozhatunk az univerzum alkotta csodákra. Mindezen szépségekre való fogékonyság segíthet megtörni az élet monotonitását.

Gondoljunk csak bele mai létünk valóságába: reggel felkelünk, irány a munka/iskola, a napi iga lehúzása után hullafáradtan hazatérve alig várjuk hogy az ágyba zuhanjunk. Majd másnap újra és újra kezdődik minden előről. Az ember folytonos csapdában, a modern kori lét csapdájában tengődik és éli le hosszabb-rövidebb életét az otthonnak nevezet apró darabka földön.

Milyen jó is volt őseink élete, akiket még nem kötöttek gúzsba a modernitás „csodái”, akik még nem egy virtuális (igen helytelenül valónak nevezett) világban mások életét akarták élni; akik még nem úgy mentek az utcán, utaztak a vonaton, hogy egész idő alatt egy kis készülék gombjait nyomogatva „beszélték” meg az esti programot. Nagyapáink világában még igazi ÉLET volt. Mai fejjel már el sem tudjuk képzelni milyen is volt egy fonó, egy kukoricafosztó, amikor az asszonyok s ifjak dolgoztak együtt és egyszersmind mulattak is. Milyen is volt az igazi szüret, mikor a fél falu a hegyoldalban szorgoskodott. Ebben az ősi, tiszta világban mindennek és mindenkinek meg volt a helye, mely jelen kaotikus korunkról korántsem mondható el. Akkor még az öregeket tisztelték és nagy becsben tartották évszázadokat őrző bölcsességüket. Ma már az ifjak szeretnének diktálni, meghallgatásra sem méltatva az idősebb generációt, mindezzel pedig elvesznek az évszázadokon át őrzött apró gyöngyszemek, melyek közös örökségünket képezték. Ez a folyamat sajnos már visszafordíthatatlan; az egykor oly mélybe nyúló gyökerek, ma már a föld felszínét nyaldossák. Ahogy a latin mondja: Sic transit gloria mundi – Így múlik el a világ dicsősége!

Hogy-e tendencia egyáltalán megállítható-e, a jövő talán majd megadja a választ. Addig is megmarad nekünk példaképül a természet szépségeinek állandósága, mely – az emberi romboló tényező dacára – a mai napig hűen ragaszkodik évezredek hagyományaihoz.

Kovács Krisztián

Közhírré tétetik

A Képviselő-testület ülésein történt

2014. február 25-én rendkívüli ülést tartott a község képviselő-testülete, melyen döntött az állagában leromlott portaépület elbontásáról. Határozatot hoztak pályázat benyújtásáról az első világháborús emlékművek helyreállítására. Szintén döntöttek pályázat benyújtásáról az adóssághozzájárulásban részt nem vett települési önkormányzatok fejlesztési támogatására, valamint megválasztották a nemzetiségi szavazatszámoló bizottság tagjait.

A testület március 24-én rendes ülés keretében elfogadta az önkormányzat 2014. évi közbeszerzési tervét. Meghatározta a köznevelési intézménybe történő beiratkozás időpontját és módosította a Ludányhalászi Közös Önkormányzati Hivatal Szervezeti és Működési Szabályzatát. Továbbá elfogadta a 2013. évi START munkaprogramról szóló beszámolót.

A testület és a falunapi szervezésben közreműködők április 9-én rendkívüli ülésen tárgyalták a szervezést érintő kérdéseket.

Óvodai hírek

Hagyományainkhoz híven május első vasárnapján újra együtt köszöntöttük az édesanyákat a Művelődési Házban.

A leendő óvodás gyermekek beiratkozására május 5-6-án került sor.

A tavasz folyamán 3 előadás került megrendezésre az óvodában; Áprily Géza gitáros dalos játékokat adott elő 2 alkalommal, a Kerek Perc Egylet hangszeres-néptáncos népmese feldolgozásokkal kápráztatta el a kicsiket. Május 23-án Gyereknapot tartottunk az óvoda udvarán, zenés műsorral, légvárral és a szülőkel való közös bográcsozással kedveskedtünk az óvodásoknak.

Az idei évről és ballagásunk június 6-án lesz megtartva, jó idő esetén az óvoda udvarán, ellenkező esetben a Művelődési Házban. Ebben az évben 10 ballagó gyermekünk van. Kicsik és nagyok egyaránt nagy izgalommal készülődnek, látható lesz dalos játék fűzés, gyermeklakodalmas, angol és néptánc bemutató.

Egy héttel később év végi kirándulást szervezünk az ovisok részére, úti célunk a budapesti Tropicárium. Előre láthatólag az intézmény nyári leállása július első két hetében lesz.

Ádámné Nagy Tímea
óvodavezető

Iskolai hírek

Községünk általános iskolája a tavasz folyamán sem volt tétlen rendezvények terén. Alighogy lefutottuk nemzeti ünnepünkhöz kapcsolódva – március 14-én – az 1848 méteres távot, egy hét múlva; március 22-én már a víz világnapját ünnepeltük. Ennek alkalmából a biológiát tanulók 7. és 8. évfolyamos tanulók egy tablót készítettek. Április 1-én megtartottuk a már hagyományos tréfás vetélkedőt. Április 9-én nyitott nap volt; ekkor látogatóba érkeztek az oviból a leendő elsősök és szülei. Április 15-én a Föld napja alkalmából műsort adtak a kicsik. A nagyok szeméttel borított területeket fényképeztek le, valamint összegyűjtötték mindazon tevékenységeket, melyekkel környezetünknek ártanak az emberek, a tapasztalataikat pedig előadták a nagyközönségnek. Ez alkalommal takarítást is szervezett az iskola. Április 16-án megemlékeztünk a holokauszt áldozatairól. Május 5-én tartottuk az anyák napi ünnepélyt, ami után osztály szülői értekezletre került sor. Május 10-én iskolánk is nevezett a TeSzedd! országos szemétszedő akcióhoz, mely során az alsóludányi temetőnél, az Öreg-tónál, valamint az iskola körül gyűjtötték a diákok a hulladékot. Május 16-án tartottuk a „második” Ráday napot – az elsőre, tavaly szeptember 27-én, az iskola avatása alkalmával került sor – melynek keretében diákparlamentet, akadályversenyt és „ki mit tud?”-ot rendeztünk. Az esemény kapcsán a diákok akadályversenyen vettek részt, ahol Ráday Gedeon életével kapcsolatos ismereteiket kellett alkalmazni totó, képkirakó, titkosírás és verses rejtvény formájában. Ekkor kapták meg az iskolások az új iskolai pótlókat is. Május 21-én mi is részt vettünk a „Kihívás Napja 2014” rendezvényén.

Május 28-án országos kompetenciamérésre kerül sor az előírt évfolyamokon.

Április elejétől kezdődően folyamatosan tartunk fitness vizsgálatot, mely kötelező mérés testnevelésből. Május 30-án lesz Orsi gyermeknapi koncertje, ekkor megvendégelik a szülők a gyermekeket, valamint számos ügyességi vetélkedőn is részt vehetnek. Június 4-én iskolánk is megemlékezik a nemzeti összetartozás napjáról. Június 5-én délután a Pityang színház előadásában megnézhetjük a Mátyás király meg az ördög című mesejátékot. Június 13-án péntek délelőtt lesz az idei tanév utolsó tanítási napja, míg délután 16:00-kor kezdődik a ballagás.

Örömmel újságolhatom, hogy iskolánk a Megyei Katasztrófavédelmi versenyen 3. helyezést ért el. Az IPR (Integrált Pedagógiai Rendszer) támogatás keretében több tanuló lovagolhat a szomszédos lovardában. 30 diák- és 2 kísérő jegyet nyertünk Ópusztaszerre, ahová még ebben a tanévben szeretnénk eljutni. 3 jó magaviseletű, szorgalmas, hátrányos helyzetű tanulónk részt vehet a Ráróspusztán szervezett Példakép táborban.

Végezetül 2014. szeptember 1-én, hétfőn kezdődik a 2014/2015-ös tanév.

Kovács Klára
igazgató

Sorsok, emberek

„Gyerekekkel foglalkozni örömben gazdag hivatás!”

Közeledik június első vasárnapja, a Pedagógusok Napja. Ezúton szeretnénk köszöneti a szerkesztőség nevében a községben élő és dolgozó tanítókat, tanárokat, óvó néniket, akik áldozatos munkájukkal hozzájárulnak gyermeink oktatásához, neveléséhez, felnőtté válásához. Ez alkalomból természetes volt, hogy egy tanár legyen interjúnk alanya. A választás egy olyan emberre esett, aki évtizedeken keresztül tanított a ludányi iskolában, szinte az egész község ismeri és szereti. Bár már rég nyugdíjba vonult, mégis Ő mindenkinek tanár néni marad. Péter Zoltánné, vagy, ahogy inkább hívjuk, Esztike néni, kissé meglepődött, amikor megkerestem, hogy szeretnék vele beszélgetni, s ezt megírni. Szabadkozott, hogy ő már írt az itt töltött évekről a 2009-es kiadásban. Megnyugtattam, azóta eltelt öt év, s nem felejtettük el. Hogy is lehetne elfelejteni ezt az elragadó idős hölgyet (remélem nem haragszik a kifejezésért). Heteken át figyeltem, ahogy reggelként a busszal Szécsénybe utazott. Mindenkihez volt egy-egy kedves, jó szava. A buszon leült a szakáli gyerekek mellé és végig beszélgette velük az utat. Nem könnyű feladat a mai gyerekekkel kommunikálni, s mégis bájos kedvességének nem tudtak ellenállni a lurkók. Azt kérte ne „tupírozzam” fel őt, nem nagyozok Esztike néni, csak az érzéseimet írom le, hogy lesz-e majd nekem erőm, energiám sok-sok év után ezt produkálni. Esztike nénit húsz éve ismertem meg, sugárzott belőle a jóindulat, a segítőkészség, a bátorítás. Nagyon sok jót hallottam róla a férjemtől is, akinek nem Péter Zoltánné volt, hanem Esztike néni. Azt hiszem már a megszólítás is sokat elárul arról, hogyan viszonyulunk valakihez, s ezzel sokan így vannak a faluban. Eszme-futtatásomat itt be is fejezem, mert gondolom nem rám kíváncsiak, hanem a beszélgetésiünkre.

Esztike néni! Írt már az iskolában és a községben eltöltött éveiről. Én arra lennék kíváncsi, hogy '91 után, amikor nyugdíjba vonult, hogyan élte meg a csendessé vált hétköznapokat?

Természetesnek vettem, hogy nyugdíjba mentem. El kellett fogadni az öregséget, mert az öregségnek is megvan az öröme. S én mindennap így élek, nem panaszkodom, hanem igyekszem mindenben megtalálni a jót, aminek örülni lehet. Örülök, hogy süt a nap, vagy ha kinyílt egy virág és még sok mindennek. Kezdetben még az iskola mellett laktam, a gyerekzsivaj visszahúzta a szívemet az iskolába. Aztán mikor felköltöztem a Horkára, körbevett a nagy csend. Akadt ugyan egy-két gyerek, akik átjöttek az utcából a kertbe beszélgetni, mára ők is felnőttek, de ez az élet rendje, így van ez jól. Nem szoktam itthon unatkozni. Sokat kertészkedem, ez egyfajta terápia, szeretem a természetet, a növényeket, megtermelem, amit megeszek, a megtermelt zöldségekből és gyümölcsökből a családom is részesül. Szívesen olvasok, rejtvényt fejtek, ha rossz az idő. Míg a szüleim éltek, sokat jártam az Alföldre látogatni és segíteni őket. Ma már csak a lányomhoz járok Szécsénybe. Fiam és az unokám messze lakik, így ők látogatnak engem. Egyszerűen élek, minden nehézségen átsegít a hitem.

Ha még egyszer kezdhethné, akkor is a pedagógus pályát választaná?

Természetesen igen. Ez egy gyönyörű szép foglalkozás. Gyerekekkel foglalkozni felelősség, de mással nem pótolható öröm is, de csak az menjem tanárnak, aki szereti a gyerekeket. Nagyon sokat dolgoztam, mégsem munkának fogtam fel, hanem élménynek. Szerettem a Biológiát, mutatta ezt a biológia terem berendezése, a szabadban tartott órák, ezek mind az élővilág szépségét, védelmét szolgálták. A Gyakorlati foglalkozáson ismerkedtek meg a gyerekek az anyagokkal, azok megmunkálásával. A munkaművelet előírt volt, de ezen belül az anyag formálását önmaguk választhatták meg. Jó volt látni lányoknál, fiúknál hogyan alakul, formálódik kinek-kinek a keze munkája. Nagy öröm volt, hogy egy darab anyagból hogy születik meg a kendő, a kötény vagy a szoknya. A lányok milyen örömmel viselték ezeket a főzés alkalmával, mikor ínycsiklandó finomságokat készítettek. Tavasztól ősziig a kertben tevékenykedtek, s nem restelltek nyári szünetben is dolgozni egy kicsit. Talán azért szerettem én is, meg a gyerekek is, mert kézzel fogható eredménye volt. Sajnos ezt a tantárgyat mára megszüntették, helyét átvette a Technika.

Soha nem volt kedvenc gyerekem, s nem éreztem azt se, hogy valaki ellenszenves lenne. Megéreztek ezt a gyerekek is, hogy nem tettem különbséget köztük. Remélem, hogy nem bántottam meg senkit. Csak a szép és jó emlékek maradtak meg. Ma is elérzékenyülök, ha egy-egy régi tanítványommal találkozom. Örülök az örömüknek, szomorú vagyok, ha boldogtalanok. Munkámmal jó példát mutattam gyerekeimnek is, hiszen mindketten ezt a pályát választották.

Sorsok, emberek / Közhírré tétetik

Tartja-e a kapcsolatot a régi kollégákkal? Jár-e még be az iskolába? Mit szól a megszépült és új nevet kapott intézményhez?

Hát a régi kollégák közül sajnos már sokan nem élnek, vagy távol laknak. A fiatalabbakkal szoktam találkozni, szívesen beszélek velük. Kezdetben sokat jártam be az iskolába. Meghívtak népdal, vers és mesemondó versenyekre, farsangokra. Ma már nem igazán hívnak.

Az iskola valóban nagyon szép lett, ráfért a felújítás. Az új név – Ráday Gedeon – igazán méltó választás volt, hogy tisztelegjünk községünk szülőtte előtt.

Mi a véleménye a Ludányhalászi Hírmondóról? Mit üzen az olvasóknak?

Rendszeresen, szívesen olvasom az újságot, örülök, hogy egy fiatal csapat ilyen nagyszerű munkát végez. Kívánom, hogy minél többen vegyenek részt ebben a munkában a község nagy örömeire. Köszönöm a Pedagógus Napi megemlékezést, jókívánásokat! Köszöntöm a falu vezetőit, lakosait! Köszöntöm tanítványom szüleit, Gyereknap alkalmából békés boldog életet kívánok tanítványaimnak, szeretettel: Péter Zoltánné.

Búcsúzásul csináltam még egy-két fotót, aminek Esztike néni nem nagyon örült, s kérte, hogy a lehető legkisebb legyen. Útban kifelé megcsodáljuk még a virágokat, amelyeket úgy gondoz, mintha a gyerekei lennének.

Drága Esztike néni! Magam és az egész község nevében kívánok jó egészséget és erőt, boldog nyugdíjas éveket.

Kedves Olvasó! Remélem, hogy ez az írás csak a pozitív világszemléletét erősíti, álljon előttünk példaként Esztike néni.

Bódiné Fenyvesi Mónika

Rövid sarok

- 2014. március 14-én ismét színvonalas műsorral emlékeztünk meg 1848/49 hőseiről. Másnap biciklitúra keretében kerestük fel a közeli Zsélyt (a túráról bővebben alább olvashatnak). Március 16-án a ludányi fiatalok Ipolyvarbón is képviselték községünket, ahol a Nagykürtösi járás központi ünnepségén adtak elő kulturális műsort a magyar forradalom és szabadságharc emlékére.

- Május 1-én újra megrendezésre került a falu majálisa, ezúttal az általános iskola udvarában. Az érdeklődők egy tál gulyás mellett izgulhatták végig a kispályás labdarúgó bajnokságot.

- Május 31. és június 1-én kerül sor az idei falunapra. A nemzetközi – cseh, erdélyi, felvidéki, lengyel – vendégekkel kiegészített közönséget, színes programok várják e két nap a Ludányhalászi Múltjáért és Jövőjéért Kiemelkedően Közhasznú Alapítvány, valamint a községi önkormányzat szervezésében. A falunapra mindenkit szeretettel hívunk és várunk! (A részletes programról az újság hasábjain, valamint a mellékelt meghívón olvashatnak).

- Felújításra kerülnek és új aszfaltburkolatot kapnak a Bajcsy-Zsilinszky-, Dankó-, és Ráday utak, valamint a horkai- és halászi temetők bejárati útjai (kaputól a hullaházig). A munkálatok május közepén kezdődtek és még az év első felében befejeződik a felújítás.

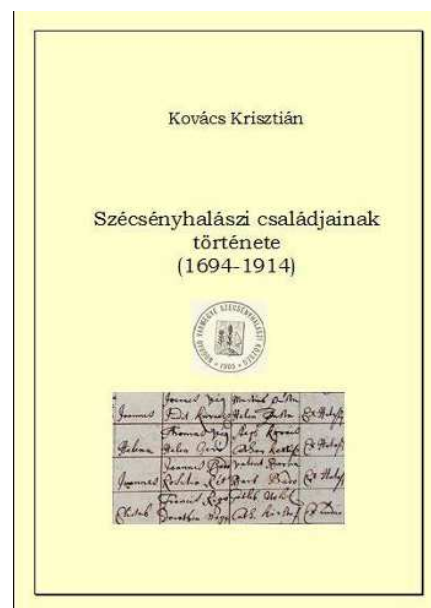
Hamarosan...

Közel ötvenyi kutatással a hátunk mögött, az idei esztendőre az eddigi tudást rendszerezve, elkészült az egykori Szécsényhalászi családjainak könyv formába szerkesztett története, közel 322 oldalon. (Az egykori Ludány családjainak hasonló módú feldolgozását a következő évben tervezzük kiadni). A könyv reményeink szerint pár héten belül megjelenhet.

A munka három nagy fejezetből áll; az első részben 12 tősgyökeres halászi család (Bucskó, Bujáki, Debrei, Galó, Gyebnár, Krista, Mester, Nagy, Sutor, Szeles, Végh, Zsigmond) története kerül bemutatásra, az egyes családokhoz kapcsolódó leszármazási táblákkal egyetemben. A második részben egy adatbázist teszünk közzé, mely a felsőludányi-, szécsényi és egyéb környező települések anyakönyvi adatait dolgozza fel 1694 és 1914 között. Az adatbázis segítségével (mely egy oda-vissza hivatkozású rendszeren alapul) pár perc alatt komplett családfák állíthatók össze. A harmadik rész egy paraszti levelestárat tartalmaz, melyben olyan ritka iratokat gyűjtöttünk össze, melyek az egykori halászi lakosokra vonatkoznak (többek között halászi XVI. századi török deftere – mely a legelső lakosságnévsort őrizte meg; a Végh család osztálya a XIX. századból, Ráday [III.] Pál engedélye a Mester család számára 1805-ből, a Krista had genealógiája 1790-ből etc.).

A munka terveink szerint 100 példányban jelenik meg, melyből – leszámítva a köteles- és tisztelet példányokat – kb. 85-90 példány lesz elérhető a falu közönsége számára.

Kovács Krisztián

Helyi érték

Túra az ősi Zichy birtokra

Az idei esztendei biciklitúránkra közvetlenül a március 15-i ünnepélyhez kapcsolódóan (éppen 15-én) került sor. Ezzel visszatértünk ahhoz az ősi célkitűzéshez – mely az elmúlt években a rossz időjárás miatt mindannyiszor meghiúsult -, hogy nemzeti ünnepünk tiszteletére, biciklire pattanva tegyünk meg több-kevesebb kilométert, egy-egy jeles helyet felkeresvén. Idén felemás időjárás köszöntött ránk

március 15-ének hajnalán. Sokakat elijesztetett a korábbi napok időjárás jelentése, mely viharos erejű szelet és esőt prognosztizált előre nemzeti ünnepünkre. Ennek ellenére 15-én reggel 9 órára közel 15 fős csapat gyűlt össze a polgármesteri hivatal előtt, majd kezdte meg majd 40 km-es útját a kitűzött cél: Zsély felé. Aigner Szilárdék nem sokat tévedtek, mikor azt állították, hogy viharos széllel köszönt be március idusa. Maroknyi csapatunk alig ért el a Ménes hídroz, máris viharos szél kezdte borzolni kedélyünket. Sok energiától szabadított meg a kemény szél, míg a Katalin-hídon, majd az azt követő –

szélvédettnek egyáltalán nem nevezhető – úton keresztül tekertünk. Szécsénykovácsi felé hajtva ki a körforgalomból, nem sok idő múlva értük el a kovácsi temetőt, ahol megtekintettük jeles írónk; Szécsénykovácsi Krúdy Gyula dédszüleinek (Krúdy János és Virág Terézia) sírját. Innen folytatva utunkat, Ipolykértől északra fordulva hajtottunk rá a célállomás felé vezető útra. Súlyos emelkedők kezdték ki a szél erősségétől egyébként is megfáradt lábainkat, de minden akadályt leküzdve végül is elértük az egykori Balassa, majd – a XVII. század végétől – Zichy uradalmi központot; Zsélyt. Már távolról feltűnt az egykori – sokkal szebb korokat is megélt –

1772-ben gróf Zichy Ferenc által építtetett kastély, mely jelenleg magántulajdonban vár sorsának jobbra fordulására. A kastélyba egyszerű halandók csak elvétve juthatnak be, vállalkozó kedvű kis csapatunk is csak annak köszönhetette bebocsájtását, hogy a pár évvel korábban – a szklabonyai Mikszáth háznál, szintén biciklitúra keretében – megismert idegenvezető, szép emlékeket ápol a ludányiak iránt. A barokk-klasszicista stílusban épített kastély, jelenleg kibelevve tengeti mindennapjait, pár lelkes helyi lokálpatriótának köszönhetően néhány termében helytörténeti kiállítást rendeztek be, melyet sajnos többször megrövidítettek már holmi „szarkák”. Kastélytúránk után, hazafelé fordítottuk kerekeinket. Zsély és Ipolykér között egy hangulatos nyílt terepen állt fel a – már elmaradhatatlan – szalonnázó tábor, majd miután pótoltuk elégetett energiáinkat, immár megkezdtünk fogyasztani a kilométereket is. Bár egy kisebb eső még elkapott bennünket Pöstény előtt, azonban épp bőrrel – és alig vizesen – megúszva tértünk haza, egy tartalmas nap után.

Helyi érték

MEGHÍVÓ

Alig léptük át 2014 küszöbét, olyan gyorsan peregtek a napok, a hónapok, hogy maholnap júniust írunk. A község életében a nyár kezdetét mindig a FALUNAP jelzi. Minden évben színvonalas programokkal várjuk a helyi lakosságot és a mulatni vágyó környékelieket. Több évre visszatekintve volt itt már két Elszármazottak Találkozója, 50 osztály találkozója, Váci Egyházmegyei Találkozó (s ha így haladunk, viccesen szoktuk mondani, lesz itt még Világ Ifjúsági Találkozó, de minimum Sziget Fesztivál, ha polgármesterünk álmatlan éjszakáin gondol egy merészet). Az idén sem hagyományosnak mondható Falunapra számíthatunk május 31-én és június 1-én, hiszen itt tartják a Járási Horgász és Vadász Találkozót. Ezen nagyszerű eseményhez azonban kevés a sok kiváló ötlet, a sok segítő kéz, ha nincs anyagi háttér. 2014-ben olyan szerencsések voltunk, hogy a Ludányhalászi Múltjáért és Jövőjéért Kiemelkedően Közhasznú Alapítvány a „Közösen a jövőért Európában” című Uniós pályázaton 23.000 eurót nyert. Ezt a pénzt természetesen csak a rendezvény szervezésére, a műsorok finanszírozására lehet elkölteni, amelyet szigorúan ellenőriznek is.

Engedjék még, hogy bemutassuk a Ludányhalászi Múltjáért és Jövőjéért Kiemelkedően Közhasznú Alapítványt, amelyet 2009-ben alapított Mosó Ottó vállalkozó, Brunda József alpolgármester és Kovács Imre polgármester saját vagyonából. Az alapítvány célja egyebek között: A község értékeinek, tárgyi és szellemi kultúrájának megőrzése és tovább fejlesztése, ezáltal fesztiválok, találkozók, egyéb rendezvények szervezése, amely lehetővé teszi mind kulturális, mind turisztikai szempontból a fellendülést. Az Alapítvány kuratóriumának elnöke: Bódiné Fenyvesi Mónika. A kuratórium tagjai: Ádám Norbert, Kereszti Márta, Pusztai Gergely András és Végh Alex Valentin. Az Alapítvány tavalytól jogosult az adózók 1%-ára is, amelyet ezúton köszön meg minden adományozónak.

Visszatérve a Falunapra, mivel ez egy Uniós pályázat eredménye, így sok külföldi vendégre számíthatunk. Jönnek Erdélyből, Lengyelországból, Csehországból és Szlovákiából. A vendégek hoznak magukkal folklór csoportokat is, akik a műsorban majd fellépnek. Itt lesz a Járási Halász és Vadász Találkozó, így mindkét nap kiállítás lesz az iskola tornatermében. Lesz horgászverseny, solymász, mentőkutyás, lovas kaszkadőr bemutató és természetesen nem kell hiányolnunk a hal és vadételeket sem. A Falunap helyet ad a Timi-Tanya lovarda és a felújított Polgármesteri Hivatal ünnepélyes átadásának is. Szinte hazalátogatnak hozzánk minden évben a Palóc Néptáncgyűttes és a Havanna Táncstúdió táncosai. A sztárvendégekből is lesz bőven. Szombaton Vastag Csaba és a mulatós zene sztárja Csocsesz fogja húzni a talpalávalót. Vasárnap a vilkei Edda majd nem, Deák Bill Gyula és a Republic hódítja meg a ludányi közönséget. A sportrajongók kispályás labdarúgó bajnokságot, lovas és biciklis triálbemutatót láthatnak. A gazdag program mellett a gyerekeket dodgem, légvár és kisvidámpark várja. Éhen sem hal senki, hiszen Végh Karcsi bácsi és maroknyi csapata ismét megtesz mindent, hogy mindenki teli hassal mulasson, de lesz főzőverseny is és kóstoló. Aki szerencsés, értékes nyereményeket nyerhet a tombolán.

Reméljük mindenkinek felkeltettük az érdeklődését és ellátogat a VIII. Ludányhalászi Falunapra. Szeretettel várunk mindenkit!

Szerkesztőség

Helyi érték

Ünnepek és Ünnepnapok

Szinte minden változik. A minket körbevevő természet, de még mi magunk is. Ha a természetünk nem is, de a külsőnk biz szemmel látható!

Már rég nem hallani a marhacsorda nagy kolompját, és már réges-régen nem ló vontatta eke után fordul ki a feketén mosolygó zsíros ludányi föld, de tán már a rétnak virágja sem mindig vallja meg az igazat, hogy mikor jó az ár, s mikor leszen aszály.

Csak a madarak maradtak mára, melyeknek hiszek én, hisz a villanypózna végén ott még a fészek, és benne újra kerepel a gólya, s az eresznek alján is ismét csivitel a visszatért fecske pár.

S hol vannak már azok a régi, szép ünnepnapok?! – Amikor vasárnaponként még a falusi ember is csak addig dolgozott, míg ellátta az állatokat, aztán ünneplőbe öltözve, szinte az egész községből egy emberként mentek a templomba. Vagy május elsején, mikor a városi emberek családotól indultak felvonulni, hogy utána vidáman, szórakozva töltsék el a napot. De sorolhatnám tovább! S ha mindegyikhez még egy picinyke anekdotát is fűznék – ami nem lenne nehéz – tán még napestére se érnék a végére!

S most, így ünnepek táján, belegondolva, maradt-e egyáltalán valami – a harangszón kívül – amely állandó?! – Kicsit merengve, kicsit félszegen: talán az ünnepek. Azért mondom, hogy talán, mert a régiak mellé itt is jöttek újak! Igaz a régiak közül többnek a dicsfénye kialudt, illetve megkopott, az újabbaké pedig valljuk be őszintén, még ki sem gyulladt.

Egyet azonban tisztán láthatunk: nem attól ünnep az ünnep, hogy pirosbetűvel van-e beírva a naptárba vagy sem, hanem attól, mennyire érzik sajátjukénak az emberek. Mily közelről érinti meg Őket. Mennyire tartják magukénak, és mennyire lehetnek közvetlen részesei. Hogyan tud gyökeret eresztetni a szívükben!

Mindezek figyelembe vételével, illetve beépítésével került megrendezésre községünkben is az első Falu Nap, melynek szervezéséhez, előkészítéséhez és lebonyolításához sok-sok ember adta, és adja mind a mai napig tevételes munkáját. E rengeteg önzetlenség eredménye, hogy az elsőt azóta évenkénti periódusokban követte a többi, és az ideiről már nem kis büszkeséggel mondhatjuk: hogy tényleg nemzetközi.

Ám e mellett van még több hagyomány is, melyeket már-már elfedett a feledés homálya, de a múlt tiszteletének, az emberi kitartásnak köszönhetően mára már újra tűzmadárrá változva, - mindazokon keresztül, kik elszármaztak a községből, de érdeklődve tekintenek felénk vagy azok által akik munkájukon keresztül az országhatárain kívül kell, hogy keressék a boldogulásukat – jó hírünket viszik a szélrózsa minden irányába.

Mikor e sorokat írom, szinte tolnak agyamban a gondolatok. Nem tudom, kitől és miből idézzek! Melyek azok a gondolatok, melyek legjobban kifejezhetik egy szülő legbensőbb érzéseit.

Hisz egyszerre vagyunk büszkéek rájuk, és egyszerre fáj, hogy mily keveset láthatjuk Őket. Nekünk – a családnak – minden Velük való találkozás nagy Ünneppel, amelynek elején a viszontlátás, az öröm, a végén pedig az újra való elszakadás könnyeseppjei futnak végig az arcokon, hogy aztán, úgy mint az élet minden területén, következzenek a dolgos hétköznapiak, melyeknek, ha nem is mindig napra pontosan, de véget vetnek azok a már régen várt valódi ÜNNEPEK!

Sport

Edzőmeccsek, Május 1-e, utolsó három forduló

2014. február 23-án megkezdte a sportegyesületünk a tavaszi felkészülést egy csitári edzőmeccsel, amit 2:2-es döntetlennel zártunk le. Egy hét múlva ismét Csitár csapatát láttuk vendégül, ám sajnos itt már kikaptunk. Március 8-án Piliny SE-vel játszottunk hazai környezetben egy pörgős edzőmérkőzést, sajnos ismét kikapatunk hazai pályán. Egy hét múlva Felsőtold csapatával mérkőztünk meg, nehéz küzdelemben 5:4-re alul maradtunk. Az edzőmérkőzések alatt sok játékost kipróbáltunk más posztokon is, ami több-kevesebb sikert hozott.

Hátso sor: Imre Zoltán, Bagoly Szabolcs, Hlavaj Krisztián, Végh György,
Középső sor: Mester Gergely, Mosó Ferenc, Végh Zoltán (Egyesületi elnök), Szeles László, Pityi Attila, Tözsér Tamás, Erki Péter,
Első sor: Priska Ferenc, Pusztai Norbert, Végh Tamás, Urbán Richárd, Tisztartó Róbert

Március 22-én kezdetét vette a 2013/2014-es tavaszi forduló. Első meccsünket Ipolytarnóc ellen hazai pályán vívtuk meg sikerrel, hiszen egy 0:0-s mérkőzést fújtak le a 90. percben. Egy hét múlva Nógrádmargit ellen az utolsó percekben szerzett góllal sikerült nyernünk. A következő

pontszerzést Nógrádsipek ellen sikerült megszerezni. A mérkőzés 1:1-es döntetlennel zárult, voltak lehetőségek, amivel megnyerhettük volna a meccset, de sajnos kimaradtak a helyzeteink. A Herencsény elleni mérkőzés nem került lejátszásra, mivel a herencsényi csapat nem tudott kiállni így el sem jöttek. Ez a mérkőzésük volt nekik az ötödik le nem játszott meccs, így a megyei szövetség kizárta a csapatot. Az utolsó három fordulóban Hontra utazunk, hazai pályán fogadjuk Csitárt és ismét utazunk Varsányba. A három mérkőzésből szeretnénk a legtöbb pontot kihozni és győztesen levonulni a pályáról.

Május 1-jén a Majális keretében az LSE focistái és az Öregfiúk csapata mérkőzött meg az iskola salakos pályáján. A mérkőzést 6:3 arányban az LSE focistái nyerték. A nyár folyamán ismét összecsap majd az LSE és az Öregfiúk csapata (a mérkőzés dátuma még megbeszélés alatt). Minél több szurkolót várunk a mérkőzéseinkre. Jó szurkolást a meccsekhez.

Végh Tamás

Ludányhalászi Hírmondó

Kiadja és előállítja: Ludányhalászi Önkormányzat
Felelős kiadó: Kovács Imre polgármester
Tel: (32) 556-020

Szerkesztőbizottság: Bódiné Fenyvesi Mónika, Brunda Dániel, Brunda József, Kovács Krisztián, Lelovics Tamás, Végh Imre, Végh Tamás

Email: ludanyhalaszihirmondo@gmail.com
Honlap: www.ludanyhalaszi.hu/hirmondo